

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: **L. D.**, narozený X
státní příslušnost Albánská republika
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Čižinským
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2025, č. j. OAM-525/ZA-ZA12-LE27-2025, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Žalobě se přiznává odkladný účinek.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2025, č. j. OAM-525/ZA-ZA12-LE27-2025, jímž bylo podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) rozhodnuto tak, že byla žalobcova žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná.
2. Žalobce v žalobě současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnil tím, že jeho okamžité vycestování by představovalo nepoměrně větší újmu pro něho a pro jeho rodinu, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám nebo veřejnému zájmu. Žalobce se odkázal na usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 5. 2025, č. j. 42 A 8/2025-42, kterým byl přiznán odkladný účinek jeho žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 4. 4. 2025, č. j. CPR-54011-3/ČJ-2024-930310-V235. Žalobce vyjádřil názor, že pokud soud shledal naplnění podmínek § 73 odst. 2 s. ř. s. v řízení vedeném pod sp. zn. 42 A 8/2025, je logické aby odkladný účinek přiznal i žalobě v tomto řízení. Žalobce podotknul, že ačkoli je nyní před újmou spojenou s opuštěním území chráněn odkladným účinkem přiznaným v řízení vedeném pod sp. zn. 42 A 8/2025, po jeho eventuálním zániku by již nemohl navrhnout přiznání odkladného účinku žalobě v tomto řízení, neboť podle § 32 odst. 5 zákona o azylu lze návrh na přiznání odkladného účinku podle soudního řádu správního podat pouze ve lhůtě pro podání žaloby.
3. V doplnění žaloby podaném soudem dne 4. 9. 2025 doplnil žalobce i návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že újma, které mu hrozí, spočívá v nutnosti odcestovat do

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Albánie, kde by byl vystaven nebezpečím popsaným v napadeném rozhodnutí (Pozn. soudu: Žalobce dle napadeného rozhodnutí v řízení o azylu uvedl, že má v Albánii problémy s rodinou paní, kterou opustil. Dále uvedl, že se obává o život, neboť v Albánii žijí lidé, které v Německu udal a oni byli v důsledku toho odsouzeni, navíc jim dluží peníze.). Po dobu tří let – tj. po dobu, po kterou je zařazen do Schengenského informačního systému – by nemohl přicestovat do České republiky, což by mělo fatální dopad na jeho rodinný život, tj. na jeho vztah k družce a oběma nezletilým dětem. Argumentoval nejlepším zájmem obou dětí, sedmnáctiletého syna a jedenáctileté dcery. Uvedl, že vedle nich vychovává od října 2023 též nezletilou dceru své družky, které je 5 let. Vysvětlil, že jeho rodinní příslušníci s ním nemohou vycestovat, neboť nemají v Albánii žádné vazby, neumějí albánsky a takovým krokem by došlo k vytržení z jejich prostředí včetně českého vzdělávacího systému. Podotkl, že možným řešením zachování rodinných styků by nemohly být, s ohledem na finanční situaci rodiny, ani pravidelné kratší návštěvy Albánie. Vyjádřil názor, že jeho vycestování do Albánie by mělo na rodinný život tíživější dopad než jeho výkon trestu odnětí svobody v Německu, neboť i v drážďanském vězení ho jeho rodina mohla pravidelně navštěvovat. Uvedl, že jeho kontakt s rodinou by se na tři roky omezil, co do formy, na videohovory, což by nebylo v zájmu dítěte, neboť přítomnost otce je při dospívání dcery zásadní. V závěru žalobce poukázal na skutkově obdobné případy jiných cizinců, jejichž žalobám soud odkladný účinek přiznal – usnesení NSS ze dne 8. 8. 2024, č. j. 3 Azs 140/2024-29, ze dne 10. 4. 2024, č. j. 10 Azs 37/2024-56, 21. 3. 2025, č. j. 9 Azs 59/2024 39, a ze dne 14. 11. 2024, č. j. 9 Azs 206/2024-19.

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že přiznání odkladného účinku žalobě nepovažuje za důvodné. Podle žalovaného žalobce neuvedl takové skutečnosti, které by v jeho konkrétním případě pro přiznání odkladného účinku svědčily. Žalovaný zdůraznil, že respektování pravomocných rozhodnutí správního orgánu představuje důležitý veřejný zájem.
5. Soud vyzval žalovaného, aby se vyjádřil též k doplnění návrhu ze dne 4. 9. 2025. Žalovaný se odkázal na své předchozí vyjádření a konstatoval, že nemá důvod na něm cokoli měnit.
6. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
7. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění je prokazováno žalobcem, a to jak předloženými tvrzeními, tak k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samého žalobou napadeného rozhodnutí a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat.

Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že majetek žalobce se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

8. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.
9. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, mj. vycházel ze závěrů Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100), kde bylo tímto soudem konstatováno, že (správní) žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se toliko jedná o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí, jímž bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany v České republice, je schopno žalobci způsobit újmu, neboť je nucen Českou republiku opustit, pokud nebude disponovat jiným pobytovým oprávněním.
10. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že újma spojená s opuštěním území žalobci je v tuto chvíli „odstíněna“ usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 5. 2025, č. j. 42 A 8/2025-42, kterým byl přiznán odkladný účinek jiné žalobcově žalobě směřující proti rozhodnutí správního orgánu o uložení povinnosti opustit území. Smyslem institutu odkladného účinku žaloby je pozastavení účinků napadeného rozhodnutí až do skončení řízení před soudem. Soud proto při posuzování hrozící újmy zohlednil možný vývoj v průběhu tohoto soudního řízení a přihlédl k tomu, že v případě skončení souběžného řízení vedeného pod sp. zn. 42 A 8/2025 újma, která žalobci nyní imanentně nehrozí, vyvstane.
11. Vzhledem k této skutečnosti a po zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem má soud za to, že u žalobce byla první podmínka dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, splněna, protože výkon žalobou napadeného rozhodnutí je schopen s ohledem na charakter souzené věci způsobit žalobci újmu.

12. Co se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká toliko žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
13. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
14. Z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 5. 2025, č. j. 42 A 8/2025-42, které žalobce doložil k návrhu, soud zjistil, že žalobce dne 18. 12. 2023 od 00:01 do 11:30 hodin pobýval na území České republiky bez oprávnění k pobytu. Z téhož usnesení plyne, že žalobce je veden v Schengenském informačním systému jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států pro drogovou trestnou činnost s platností záznamu od 20. 11. 2023 do 27. 10. 2028.
15. Soud konstatuje, že pobývání žalobce na území České republiky bez pobytového oprávnění v rozsahu necelého jednoho dne není takového charakteru, aby bylo možno konstatovat, že další pobyt žalobce na území České republiky, bude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V porovnání s újmou, která hrozí žalobci pro jeho vycestování z území České republiky a nemožnost opětovného vstupu na území členských států do 27. 10. 2028 v souvislosti se záznamem uvedeným v Schengenském informačním systému, a dosavadní délkou pobytu žalobce na území (od roku 2005) se nejedná o nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobce bude moci na území České republiky setrvat do doby, než soud o jeho žalobě rozhodne.
16. Podstatné v tomto ohledu je i to, že ani žalovaná ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku neuváděla žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že pro ochranu veřejného zájmu je zcela nezbytné, aby žalobce urychleně opustil území České republiky. Soud v tomto kontextu zároveň podotýká, že podle ustanovení § 73 odst. 5 s. ř. s. usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li tedy žalovaná na takové okolnosti následně, může soud své usnesení o tom, že žalobě byl přiznán odkladný účinek, zrušit.
17. Z listin doložených k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě (kopie žákovské knížky žalobcovy dcery, zachycení obrazovky (tzv. screenshot) pozvánky na třídní schůzky, kopie potvrzení o době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání žalobcovy družky) soud nezjistil žádné nové podstatné skutečnosti stran naplnění podmínek přiznání odkladného účinku žalobě.
18. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek přiznal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 25. září 2025

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.